

3. Васильчук, І. П. Державні фінанси та сталий розвиток: навч. посібник. Київ: КНЕУ, 2022. 198 с.
4. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mof.gov.ua>
5. Sachs, J. D., Schmidt-Traub, G., Kroll, C. Sustainable Development Report 2023. Cambridge: Cambridge University Press, 2023. 520 p.

*Славська Олена Юріївна
Сухорукова Анна Леонідівна
Миколаївський національний
аграрний університет
Україна, м. Миколаїв
elenaslavska91@gmail.com
030183sal@gmail.com*

ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ РЕСУРС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ: ШЛЯХИ ГАРМОНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ ТА ЗОВНІШНІХ ІНТЕРЕСІВ

Людський капітал розглядається як один із ключових ресурсів розвитку держави, здатний забезпечувати не лише економічну стабільність, а й продовольчу безпеку [1, с. 5]. Його складові включають освіту, професійні навички, здоров'я та соціальні компетенції населення. У сучасних умовах глобалізації та інтеграції світових ринків роль людського капіталу у забезпеченні продовольчої безпеки стає особливо важливою.

Забезпечення продовольчої безпеки потребує ефективної координації між національними стратегічними пріоритетами та зовнішніми інтересами, такими як міжнародні торговельні угоди, імпорتنі та експортні потоки, трансфер технологій та міжнародне співробітництво [2, с. 4]. Недостатній рівень підготовки кадрів у агропромисловому секторі або відтік кваліфікованих фахівців негативно впливає на ефективність продовольчих систем [4, с. 126].

Фактори людського капіталу, такі як освіта, здоров'я, управлінські навички, мотивація та міжнародна мобільність, безпосередньо впливають на рівень продовольчої безпеки держави. Вони визначають ефективність функціонування продовольчих систем, рівень інноваційності виробництва та здатність країни адаптуватися до зовнішніх викликів [1; 2].

Гармонізація національних і зовнішніх інтересів у сфері продовольчої безпеки передбачає:

- розвиток систем професійної підготовки та перепідготовки кадрів;
- створення умов для залучення та утримання кваліфікованих фахівців;
- інтеграцію міжнародного досвіду та технологій;
- формування політик, що стимулюють інноваційні підходи до управління ресурсами

Таким чином, людський капітал виступає стратегічним ресурсом, здатним забезпечити не лише виробничу ефективність, а й надійність продовольчих систем у глобальному та національному контекстах [3, с. 133].

Людський капітал є стратегічним ресурсом, здатним забезпечити не лише економічну ефективність, а й надійність продовольчих систем у національному та глобальному контексті. Його розвиток впливає на рівень професійної підготовки фахівців, ефективність управління ресурсами, стабільність виробництва та здатність реагувати на виклики продовольчої безпеки.

Гармонізація національних та зовнішніх інтересів у цій сфері сприяє підвищенню конкурентоспроможності країни, залученню міжнародних інвестицій, інтеграції сучасних технологій та методик управління. Особливу увагу слід приділяти створенню ефективних систем підготовки та перепідготовки кадрів, розвитку міжнародного співробітництва, впровадженню інноваційних рішень та інструментів моніторингу продовольчої безпеки. Інвестиції у людський капітал мають довгостроковий характер і забезпечують стійкість продовольчих систем навіть у умовах глобальної нестабільності, зміни клімату та економічних коливань.

Таким чином, формування високого рівня людського капіталу виступає ключовою умовою реалізації стратегічних цілей держави у сфері продовольчої безпеки.

У цьому контексті особливого значення набуває підвищення якості професійної підготовки та управлінських спроможностей, адже підготовлені фахівці можуть ефективніше координувати взаємодію між різними елементами продовольчої системи — від виробництва до розподілу. Належний рівень освіти та управлінських компетенцій сприяє своєчасному впровадженню стратегічних рішень, що відповідають як внутрішнім потребам, так і вимогам зовнішніх партнерів.

Список використаних джерел

1. Брич Л. Людський капітал і його значення в контексті забезпечення національної безпеки: ризики інвестування в умовах воєнного стану. Львів. Випуск 5, 2024. С. 1-5 URL:
https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://journals.dpu.kyiv.ua/index.php/economy/article/download/424/408/846&ved=2ahUKEwii2e6eoOQAxWK9rsIHUtICMkQFnoECBgQAQ&usg=AOvVaw2UvGYubyoTLRK-OIkJ_VNF
2. Коломієць, В. формування системи людського капіталу в національній економіці Дніпропетровськ. 2019. С.1-4 URL:
http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2019/52.pdf
3. Курепін В.М., Сухорукова А. Л. Особливості трудових відносин у сільському господарстві: теоретико-практичний аналіз. Modern Economics. 2025. № 51(2025). С. 130-136.
4. Сухорукова А.Л., Саркова А. М., Просолов О. О., Воробйова С. С. Стратегії підвищення мотивації персоналу як фактор зростання продуктивності на підприємствах. Modern Economics. 2024. № 48(2024). С. 124-129.